

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 481/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног С.Ј., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Т.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу Кж1 бр.430/15 од 13.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.3/16 од 03.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу Кж1 бр.430/15 од 13.10.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.3/16 од 03.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.430/15 од 13.10.2015. године године окривљени С.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року до 6 месеци од дана правноснажности пресуде и одређено да ако окривљени новчану казну не плати у одређеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом према окривљеном С.Ј. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а окривљени је обавезан да на име судског паушала плати 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка 31.293.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под прењом принудног извршења, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.3/16 од 03.02.2016. године у ставу првом одбачена је као неблаговремена жалба браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Т.К. изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.430/15 од 13.10.2015. године док је у ставу другом одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Ј., адвоката М.М., а пресуда Вишег суда у Нишу Кж1 бр.430/15 од 13.10.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ј., адвокат Т.К., због повреде закона из члана 451. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Апелационог суда у Нишу Кж3 бр.3/16 од 03.02.2016. године и предмет врати овоме суду на поновно одлучивање по жалби браниоца окривљеног М.М. и допуни жалбе браниоца окривљеног Т.К., а да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Т.К., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда члана 451. ЗКП у жалбеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог

који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**